

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 5Csp/91/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123302586
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hrehová
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2024:6123302586.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudkyňou JUDr. Annou Hrehovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, právne zastúpený JUDr. Ján Šoltés, IČO: 37 927 795, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D. E. F., o zaplatenie 9873,59 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 9873,59 Eur spolu s úrokom z úveru vo výške 2392,31 Eur a úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 9873,59 Eur od 6.2.2021 do zaplatenia, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti predmetného rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, doručenou na Okresný súd Banská Bystrica ako príslušnému súdu v rámci upomínacieho konania, domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu sumu 9873,59 Eur, kapitalizovaný úrok vo výške 2392,21 Eur spolu s úrokom z úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 9873,59 Eur od 06.02.2021 do zaplatenia a zároveň, aby súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu.

2. Predmetnú žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) uzatvoril so žalovaným dňa XX.XX.XXXX úverovú zmluvu, na základe ktorej poskytol žalovanému úver vo výške 9873,59 Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť v pravidelných mesačných splátkach. Žalovaný sa omeškal s úhradou jednotlivých splátok, v dôsledku čoho právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu vyhlásil ku dňu 20.1.2021 mimoriadnu splatnosť úveru. Dňa 29.1.2021 doručil právny predchodca žalobcu žalovanému oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy v 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Žalovaný dlžnú sumu v stanovenej lehote nezaplatil, preto sa od 6.2.2021 dostal do omeškania so zaplatením tejto sumy. Následne došlo k postúpeniu predmetnej pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok medzi VÚB, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom a na základe Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 7.10.2022. O tejto skutočnosti bol žalovaný informovaný oznámením postupcu o postúpení pohľadávky.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, žiadosť o flexipôžičku- bezúčelovú zo dňa XX.XX.XXXX, zoznam dokladov k flexipôžičke, oznámenie o splnení obchodných podmienok pre čerpanie flexipôžičky, dodatok k tiketu pre refinancovanie úverov, informácia finančného sprostredkovateľa k dojednávaniu poisteniu, európske informácie o spotrebiteľskom úvere, žiadosť o zmenu zmluvných podmienok, rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok, spolu so žiadosťou o postúpenie a prevod ako aj s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebiteľského úveru VÚBPÔŽIČKA fyzickým osobám-občanom, prehľad čerpania a úhrad žalovaného, tretiu upomienku- pokus o zmier zo dňa 02.11.2020 s poštovým podacím hárkom, výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 21.1.2021 s príslušnou doručenkou, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 12.10.2022, výzvu právneho zástupcu žalobcu na zaplatenie pohľadávky zo dňa 28.3.2023

4. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci vedenej pod sp.zn.1Up/677/2023 zo dňa 15.5.2023 platobný rozkaz, ktorým zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny 9873,59 Eur, kapitalizovaného úroku vo výške 2392,21 Eur, úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 9873,59 Eur od 06.02.2021 do zaplatenia a zároveň zaviazal žalovaného na náhradu trov konania vo výške 1255,26 Eur v lehote 15 dní od dňa doručenia platobného rozkazu alebo aby v uvedenej lehote podal odpor.

5. Predmetný platobný rozkaz sa žalovanému nepodarilo doručiť do vlastných rúk. O uvedenej skutočnosti upovedomil súd žalobcu s tým, aby sa tento vyjadril, či navrhuje pokračovať v konaní voči žalovanému na príslušnom súde na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Žalobca navrhol pokračovať v konaní voči žalovanému na príslušnom súde, preto upomínací súd postúpil vec tunajšiemu súdu postupom podľa §10 ods.3 zákona č.307/2016 Z.z. o upomínanom konaní.

6. Súd v rámci zisťovania adresy, na ktorej sa žalovaný zdržiavala, zistili prostredníctvom Okresného riaditeľstva PZ v G., odbor poriadkovej polície, že žalovaný v januári 2023, po smrti matky, odišiel na neznáme miesto do ČR a obecný byt, v ktorom žil, odovzdal späť obci. Obvodný súd pre Prahu 7 na základe dopytu tunajšieho súdu oznámil, že o osobe žalovaného nie sú v centrálnej evidencii osôb vedené žiadne záznamy. Taktiež súd v rámci lustrácie osoby žalovaného nezistil žiadne informácie o tom, kde by sa žalovaný mohol toho času nachádzať. Súd mal za preukázané, že žalovaný nie je zamestnaný na území SR, tento nie je vo výkone väzby, ani vo výkone trestu odňatia slobody, nebolo voči nemu vedené ani iné konanie, kde by bola zistená iná adresa, na ktorej sa žalovaný zdržiava. Na základe uvedeného súd postupom podľa § 116 CSP doručil žalobu žalovanému na základe oznámenia o podanej žalobe na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke tunajšieho súdu, pričom predmetné oznámenie bolo zverejnené od 9.11.2023 do 24.11.2024. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril. Následne súd predvolal žalovaného na pojednávanie postupom podľa § 116 ods. 3 Civilného sporového poriadku, t.j. z adresy jeho trvalého pobytu, evidovanej v registri obyvateľov Slovenskej republiky. Toto predvolanie bolo žalovanému doručené na základe fikcie doručenia.

7. Tunajší súd vyzval žalobcu, aby oznámil a zároveň súdu aj preukázal ako boli jeho právnym predchodcom splnené podmienky podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon č.129/2010 Z.z.). Žalobca v podaní, doručenom súdu dňa 8.1.2024, uviedol, že pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovaného, v prílohe žaloby predložil dokumenty od svojho právneho predchodcu, z ktorých vyplýva, že pred uzavretím zmluvy bola preverovaná úverová zaťaženosť žalovaného, pričom žalovaný právnemu predchodcovi žalobcu poskytol informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie potrebné informácie. Pri posudzovaní bonity žalovaného bol právnym predchodcom žalobcu vykonaný dopyt na informačný systém SRBI (Spoločný register bankových informácií), z čoho vyplýva, že schopnosť žalovaného splácať úver bola právnym predchodcom posúdená riadne, so zohľadnením všetkých kritérií, ktoré majú na danú schopnosť vplyv. Zároveň súdu doložil doklady, preukazujúce ním tvrdené skutočnosti.

8. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu VÚB, a.s. ako veriteľom a žalovaným ako spotrebiteľom došlo dňa XX.X.XXXX k uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej dodávateľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 16000,-Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal zaplatiť v 96 mesačných splátkach po 263,28 Eur s tým, že suma 12,96 Eur predstavovala mesačnú

splátku poisťného. Úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 10,90% ročne. RPMN bola dohodnutá vo výške 12,10%, priemerná RPMN bola uvedená vo výške 9,93% a odplata za poskytnutie úveru bola vo výške 13,87% ročne, pričom najvyššia prípustná hodnota odplaty bola 21,56%. Celkovú čiastku, ktorú sa žalovaný zaviazal zaplatiť bola vo výške 24350,87 Eur, z toho suma 8350,87 Eur predstavovala výšku nákladov dlžníka. Splatnosť prvej mesačnej splátky bola určená na XX.X.XXXX a dátum poslednej anuitnej splátky bol určený k 22.3.2024.

9. Z prehľadu úhrad žalovaného je zrejmé, že žalovaný titulom úveru uhradil právny predchodcovi žalobcu sumu vo výške 11765,07 Eur z toho suma 6126,41 Eur bola právnym predchodcom žalobcu započítaná na úhradu istiny a suma 5638,66 Eur bola právnym predchodcom žalobcu započítaná na úhradu úroku.

10. Právny predchodca žalobcu zaslal žalovanému list zo dňa 02.11.2020, označený ako „Tretia upomienka- pokus o zmier“, v ktorom oznámil žalovanému, že doteraz neuhradil záväzky plynúce zo zmluvy o úvere a veriteľ evidoval k uvedenému dňu pohľadávku vo výške 48,38 Eur. Predmetnou výzvou vyzval žalovaného na okamžite zaplatenie dlžnej sumy a taktiež ho upozornil, že ak uvedenú sumu neuhradí, bude veriteľ oprávnený požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti, dohodnutej v zmluve o úvere. Z informačného systému Slovenskej pošty je zrejmé, že táto zásielka bola žalovanému doručená dňa 5.11.2020. Dňa 21.1.2021 došlo k mimoriadnemu zosplateniu úveru vo výške 10947,56 Eur, z toho istina predstavovala sumu 9873,59 Eur, základné úroky sumu 986,71 Eur a poplatky boli vo výške 87,26 Eur. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 7 dní odo dňa doručenia tejto výzvy na účet, uvedený v predmetnej výzve. Túto výzvu žalovaný prevzal dňa 29.1.2021.

11. Z predloženého dopytu do SRBI je zrejmé, že žalovaný mal v čase žiadosti o úver jednu existujúcu splátkovú zmluvu, kde zostatková hodnota úveru bola vo výške 11990,- Eur, pričom predmetný úver mal byť refinancovaný úverom, o ktorý žiadal žalovaný v predmetnom spore. Taktiež mal ďalšie dva existujúce úvery v celkovej zostatkovej sume 608,- Eur a s výškou mesačných splátok v súhrnnej výške 99,- Eur. Žalovaný mal aj jeden nesplátkový úver, z ktorého vyčerpal celkový limit 910,- Eur. Zo str. 9/21 interného dokumentu žalobcu je zrejmé, že na účet žalovaného bola dňa 31.12.2015 pripísaná platba vo výške 935,64 Eur, dňa 31.1.2016 platba vo výške 843,33 Eur, dňa 29.2.2016 platba vo výške 926,35 Eur. Taktiež z predmetného dokladu zo str. 7 vyplýva, že žalovaný bol v čase žiadosti slobodný, býval u 3.osoby a mal stredoškolské vzdelanie bez maturity, bol zamestnaný u zamestnávateľa MP-TRANS, spol. s r.o. na dobu neurčitú od 1.6.2015 s čistým príjmom 802,- Eur. Celkové výdavky žalovaného titulom finančných úverových pohľadávok, teda mesačne predstavovali sumu 99,- Eur s tým, že na úver, ktorého zostatková hodnota bola vo výške 11990,- Eur nebolo možné prihladať, nakoľko tento mal byť refinancovaný úverom, o ktorý žalovaný žiadal a v prípade schválenia požadovaného úveru by jeho poskytnutím úver v zostávajúcej výške 11990,- Eur zanikol.

12. Z rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok medzi VÚB, a.s. a žalobcom zo dňa 14.2.2020 v spojení s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že spoločnosť VÚB, a.s. ako postupca postúpil pohľadávku vo výške istiny 9873,59 Eur s príslušenstvom voči žalovanému na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o. ako postupníka. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 12.10.2022 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanému, že ku dňu 7.10.2022 VÚB, a.s. postúpila svoju pohľadávku zo zmluvy o spotrebnom úvere zo dňa 24.3.2016 v celosti aj so všetkými úrokmi a ostatným príslušenstvom na subjekt Intrum Slovakia, s.r.o. Zároveň informoval žalovaného, že od momentu prevzatia oznámenia je povinný všetky povinnosti podľa zmluvy o úvere plniť postupníkovi, t.j. spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o..

13. Takto ustálený skutkový stav súd právne posúdil tak, že na vec aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia:

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

18. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

20. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

22. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

23. Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

24. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

25. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

26. Špeciálna úprava spotrebiteľského úveru je obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súd na vec aplikoval ustanovenia predmetného zákona v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX (ďalej len ako „zákon č. 129/2010 Z.z.“).

27. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

28. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť

s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

29. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.17)

30. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

31. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

32. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

33. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

34. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia č.87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

36. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi pôvodným veriteľom a žalovanou bola uzavretá zmluva o úvere, pričom táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné.

37. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovaného prívodiť

akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

38. Uzatvorená zmluva o úvere je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; uzavretá úverová zmluva nie je vylúčená z pôsobnosti citovaného zákona (§1 ods. 3 zákona). Právny predchodca žalobcu bol právnickou osobou, ktorá v rámci predmetu svojho podnikania poskytovala spotrebiteľské úvery a žalovaný je spotrebiteľom, keďže je fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver. Nakoľko zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z., musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa § 9 ods. 1 a 2 zák. č. 129/2010 Z.z.

39. Súd teda podrobil súdnemu prieskumu príslušnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere a dospel k záveru, že nenastala fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru podľa § 11 ods. 1 ani podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona. Zmluva má totiž písomnú formu, obsahuje všetky povinné náležitosti, ktoré sú vymenované v § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, je v nej uvedená správna výška RPMN a úver bol poskytnutý bezhotovostne, v zmluve sú uvedené všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutého úveru alebo s ním súvisia a RPMN nepresahuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty, ktorá predstavovala dvojnásobok priemernej hodnoty RPMN s poukazom na § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

40. Súd mal taktiež za preukázané, že právny predchodca žalobcu konal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., keďže pri rozhodovaní o poskytnutí úveru zisťoval údaje o rodinnom stave žalovaného, o tom, že nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, o jeho príjme, ktorý si aj preveroval výpisom z účtov žalovaného a zisťoval aj jeho výdavky, ktoré preskúmal v rámci registra bankových informácií. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že nenastala zákonná fikcia o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ani v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj to, že veriteľ správne vyhodnotil bonitu žalovaného, a preto bol oprávnený úver predčasne zosplatiť aj s poukazom na § 11 ods. 2 vetu prvú zákona č. 129/2010 Z.z. Pri vyhlásení mimoriadneho zosplatnenia úveru právny predchodca žalobcu dodržal zákonné podmienky vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda došlo k platnému postúpeniu pohľadávky a žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia.

41. Z dokazovania vyplynulo, že v čase, kedy došlo k predčasnému zosplatneniu úveru, žalovaný bol vo viac ako trojmesačnom omeškaní so splácaním úveru, pričom veriteľ si splnil svoju zákonnú povinnosť súvisiacu s upozornením žalovaného na právo na predčasné zosplatnenie úveru v lehote nie kratšej ako 15 dní. Súd preto tento jednostranný právny úkon právneho predchodcu žalobcu vyhodnotil ako platný, a preto vyhodnotil postúpenie zosplatennej pohľadávky ako platné, v dôsledku čoho žalobcovi svedčala aktívna vecná legitímácia v predmetnom spore.

42. Taktiež poukazujúc na vyššie uvedené ustálenie skutkového stavu, mal súd za dôvodný žalobcom uplatnený nárok na istinu úveru vo výške 9873,59 Eur. Súd konštatuje, že žalobcom uplatnená suma predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom vo výške 16000,- Eur a úhradami žalovaného, ktoré boli započítané na úhradu istiny vo výške 6126,41 Eur podľa predloženého prehľadu úhrad, teda istina úveru predstavuje sumu 9873,59 Eur (16000 Eur – 9873,59 Eur). Poukazujúc na dôvodnosť uvedeného nároku, súd žalobe v časti o zaplatenie istiny vo výške 9873,59 Eur vyhovel.

43. Taktiež súd priznal žalobcovi aj nárok na úroky z úveru a to vo výške 2392,31 Eur (8350,87 Eur – 5638,66 Eur), čo predstavuje rozdiel medzi dohodnutými nákladmi spojenými s úverom vo výške 8350,87 Eur a sumou, ktorú žalovaný uhradil právnenému predchodcovi žalobcu a ktorá bola v zmysle žalobcom predloženého prehľadu zaúčtovaná na úhradu úrokov vo výške 5638,66 Eur. Uvedeným postupom súd konal v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 8Cdo/237/2019 zo dňa 26. augusta 2020, z ktorého z bodu 10.13. vyplýva, že „dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí“. K rovnakým záverom dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky aj v ďalších rozhodnutiach napr. sp. zn. 2Cdo/115/2019, 8Cdo/237/2019, 8Cdo/135/2020, 9Cdo/24/2020, 8Cdo/221/2019, 2Cdo/241/2019 ako aj v rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo 16. júna 2020, pričom v tomto konkrétnom rozhodnutí sp.zn. 5Cdo/42/2020 súd konštatoval: „21. Za situácie, že

dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplatneniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za ne získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania. 22. Zosplatnenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ. Rozdiel je len v tom, že pre omeškание k povinnosti platiť zmluvné úroky pristupuje povinnosť platiť úroky z omeškania. Inak povedané, dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednávania, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo... 24. Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí." Tunajší súd považuje za potrebné poukázať aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7Cdo/186/2020 zo dňa 25.11.2020, kde v bode 15 odôvodnenia predmetného rozhodnutia dovolací súd konštatoval: „Senát dovolacieho súdu (7C) prejednávajúci toto dovolanie zdieľa v predmetnej právnej otázke právny názor prezentovaný vo vyššie uvedenom rozhodnutí dovolacieho súdu sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo 16. júna 2020 (bližšie viď bod 11. odôvodnenia), s ktorým sa následne stotožnili i ďalšie senáty dovolacieho súdu (viď napr. rozhodnutia sp. zn. 2Cdo/115/2019, 8Cdo/237/2019, 8Cdo/135/2020, 9Cdo/24/2020, 8Cdo/221/2019, 2Cdo/241/2019), v dôsledku čoho možno tento právny názor ohľadom predmetnej právnej otázky považovať za ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu.“

44. Žalobcovi súd priznal aj úroky z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 vyhlášky č. 87/1995 Z.z. vo výške 5% ročne zo sumy neuhradenej istiny (9873,59 Eur) a to od 6.2.2021, čo predstavuje deň nasledujúci po uplynutí 7-dňovej lehoty na úhradu zosplatneného úveru po doručení výzvy právneho predchodcu žalobcu žalovanému dňa 29.1.2021. Keďže žalovaný zosplatnený úver právnenému predchodcovi žalobcu v stanovenej lehote neuhradil, dostal sa žalovaný od 6.2.2021 do omeškania, preto súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania v rozsahu ich uplatnenia, tak ako je to uvedené vo výroku rozsudku.

45. O nároku na náhradu trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v spore v celom rozsahu úspešný, a preto mu súd priznal nárok na plnú náhradu trov konania voči neúspešnému žalovanému, nakoľko nezistil žiadny dôvod pre použitie 257 CSP, ktorý možno použiť len výnimočne a zároveň je potrebné konštatovať, že z predmetného sporu žiadne takéto skutočnosti nevyplyvali ani ich strany sporu netvrdili.

46. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Humenné.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku.